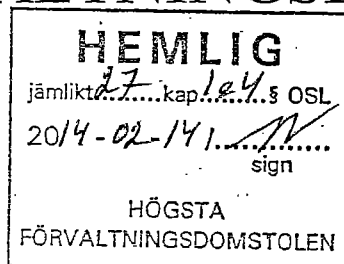

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
4745-13

meddelad i Stockholm den 14 februari 2014

KLAGANDE OCH MOTPART

Skatteverket
171 94 Solna

MOTPART OCH KLAGANDE

[REDACTED]

[REDACTED]

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Skatterättsnämndens beslut den 19 juni 2013 i ärende dnr 4-12/D, se bilaga

SAKEN

Förhandsbesked angående inkomstskatt

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen ändrar Skatterättsnämndens förhandsbesked och förklarar att bolaget inte har rätt till avdrag för ränta.

Högsta förvaltningsdomstolen förordnar att sekretessbestämmelserna i 27 kap. 1 och 4 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämpliga på uppgifter som har tagits in i denna dom utom i fråga om vad som står under rubrikerna Högsta förvaltningsdomstolens avgörande och Skälen för avgörandet.

Dok.Id 144708

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

Mål nr
4745-13

YRKANDEN M.M.

Skatteverket yrkar i första hand att det kapital som bolaget får i utbyte mot ifrågavarande instrument skatterättsligt ska anses som eget kapital. Utgiven avkastning på kapitalet blir därmed en icke avdragsgill vinstdisposition. Lagen (1995:575) mot skatteflykt är då inte tillämplig på förfarandet.

I andra hand yrkar Skatteverket att Skatterättsnämndens beslut fastställs och i tredje hand att den bedömning som nämndens minoritet gett uttryck för ska bilda grund för avgörandet. För det fall något av dessa yrkanden bifalls anser Skatteverket att lagen mot skatteflykt inte är tillämplig under förutsättning att instrumenten riktas till allmänheten och att de förvärvas av personer som är fristående från bolaget.

██████████ yrkar att fråga 3 besvaras på så sätt att avdragsrätt föreligger till den del det sammanlagda marknadsvärdet på preferensaktierna överstiger lånets nominella belopp, dvs. i enlighet med minoritetens uppfattning.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Bakgrund och vad målet gäller

Bolaget avser att emittera ett konvertibelt förlagslån, som löper på 20 år, med villkor som ger bolaget rätt att välja om utbyte mot aktier ska ske eller om lånet ska återbetalas kontant, s.k. tvingande konvertibler. Lånet löper med 8,5 procent årlig ränta som förfaller till betalning kvartalsvis. Bolaget har dock rätt att besluta att räntan inte ska betalas då den förfaller till betalning utan i stället kapitaliseras och läggs till lånebeloppet. I sådant fall ska dröjsmålsränta utgå. Även räntan, inklusive dröjsmålsräntan, kan komma att betalas med aktier i stället för kontanter.

Mål nr
4745-13

Bolaget har i sin ansökan om förhandsbesked uppgett att lånet utgör en skuldförbindelse (konvertibel) enligt 11 kap. 4 § aktiebolagslagen (2005:551), ABL. I enlighet med god redovisningssed (IAS 32) kommer lånet att redovisas som eget kapital i redovisningen. Några ränteutgifter kommer därmed inte att redovisas löpande i resultaträkningen utan ersättningen till innehavarna av konvertiblerna kommer att redovisas inom ramen för det egna kapitalet.

Målet gäller om bolaget har rätt till avdrag för ränta på lånet och i så fall vid vilken tidpunkt.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

Enligt bolaget utgör lånet en sådan skuldförbindelse som avses med begreppet konvertibel i 11 kap. 4 § ABL. Högsta förvaltningsdomstolen har ingen anledning att ifrågasätta detta.

Att ett lån terminologiskt betecknas som en skuld innebär inte att det bolagsrättsligt alltid behandlas som en sådan. Sålunda gäller t.ex. vid tillämpningen av bestämmelserna i 17 kap. 3 § ABL om värdeöverföringar från bolaget och i 25 kap. 13 och 14 §§ om kontrollbalansräkning att ett lån ska behandlas som eget kapital om det redovisas på det sättet. Detta är en följd av att bedömningen av vad som är fritt eget kapital i ett aktiebolag grundar sig på redovisningen i bolagets balansräkning. Den redovisningsmässiga klassificeringen blir därmed avgörande för den bolagsrättsliga behandlingen av lånet.

Bolaget har uppgett att lånet ska redovisas som eget kapital enligt IAS 32. Högsta förvaltningsdomstolen ifrågasätter inte heller detta. Frågan är därmed om lånet bör behandlas på detta sätt även vid beskattningen eller om det bör betraktas som en skuld i enlighet med den terminologi som används i aktiebolagslagen.

Några regler om hur ett sådant lån som är aktuellt i målet ska klassificeras vid beskattningen (som skuld eller eget kapital) finns inte i inkomstskattelagen (1999:1229). En naturlig utgångspunkt är att i oreglerade frågor utgå från den

skattskyldiges redovisning, förutsatt att den är upprättad i enlighet med god redovisningssed. Ett skäl för detta är att bolagets redovisning förutsätts återspegla den faktiska och ekonomiska innebörden av genomförda transaktioner och ge en rättvisande bild av hur bolagets resultat och ställning har utvecklats under året.

Sedan en lång tid tillbaka har utvecklingen på redovisningsområdet gått mot en ökad grad av internationalisering och sedan 2005 är det enligt EU-rätten obligatoriskt för noterade företag att i koncernredovisningen tillämpa det regelverk som utarbetas av International Accounting Standards Board (IFRS eller IAS). Detta regelverk är framtaget med främsta syfte att tillgodose internationella investerares behov av relevant finansiell information och det är på flera områden synnerligen komplicerat. Inte minst inom området "finansiella instrument" går den internationella utvecklingen snabbt. Nya instrument utformas ofta på ett sätt som gör att en klassificering som skuld eller eget kapital inte enkelt låter sig göras. Det kan på goda grunder, såväl materiella som formella, diskuteras i vilken utsträckning regelverket är en lämplig utgångspunkt för företagsbeskattningen.

Som framgått av det föregående kan det anföras skäl både för och emot att låta redovisningen styra beskattningen i frågor som lämnats oreglerade i inkomstskattelagen. Något en gång för alla givet svar finns inte utan frågan måste bedömas från fall till fall.

Det kan i detta fall konstateras att lånet uppvisar karaktäristika som avviker från vad som normalt utmärker en skuld. Framför allt gäller detta den omständigheten att det inte finns någon skyldighet för bolaget att återbetala lånet med medel ur dess egen förmögenhet utan bolaget kan ensidigt välja att konvertera lånet till aktier. Att lånet inte innebär någon belastning på bolagsförmögenheten bekräftas av det förhållandet att lånet enligt den internationella redovisningsstandard som gäller för bolaget (IAS 32) ska redovisas som eget kapital.

Vad som vidare väger tungt då det som i detta fall handlar om gränsdragningen mellan skuld och eget kapital är det samband som finns mellan beskattad inkomst och utdelningsbara medel. En skattemässig behandling av lånet som en skuld,

DOM

Mål nr
4745-13

trots att det i enlighet med sin ekonomiska innebörd redovisas som eget kapital, skulle medföra att icke avdragsgilla vinstdispositioner får dras av som ränta vid beskattningen.

Mot denna bakgrund anser Högsta förvaltningsdomstolen att övervägande skäl talar för att i detta fall utgå från bolagets redovisning vid beskattningen. Vid sådant förhållande har bolaget inte rätt till avdrag för ränta.

Med denna utgång faller frågan om lagen mot skatteflykt kan tillämpas på förfarandet.

Mats Melin   Nils Dexe
Lennart Hamberg   Margit Knutsson
Elisabeth Rynning

I avgörandet har deltagit justitieråden Mats Melin, Nils Dexe, Lennart Hamberg, Margit Knutsson och Elisabeth Rynning.

Målet har föredragits av justitiesekreteraren Charlotta Berglund.